

Sygn. akt X Ga 195/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie

o.o.1.Przewodniczący Sędzia SO Iwona Wańczura (spr.)

o.o.2. Sędzia SO Małgorzata Korfanty

Sędzia SR (del.) Rafał Baranek

Protokolant Grzegorz Kaczmarczyk

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2016r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółce Akcyjnej w W.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwaną

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 3 lutego 2016r.

sygn. akt VII GC 1456/15

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 3. w ten sposób, że zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 48,40 (czterdzieści osiem 40/100) złotych tytułem kosztów procesu, a w pozostałej części oddala apelację;
2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu odwoławczym.

SSO Małgorzata Korfanty SSO Iwona Wańczura SSR (del.) Rafał Baranek

Sygn. akt X Ga 195/16

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła

o zasądzenie od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w S. kwoty 1444,22 zł z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazała, że dochodzi roszczeń regresowych przysługujących z tytułu ubezpieczenia AC od ubezpieczyciela podmiotu odpowiedzialnego za powstanie szkody.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, podnosząc zarzut spełnienia świadczenia. Pozwana przyznała na rzecz powódki odszkodowanie w kwocie 1444,22 zł. Zgodnie z łączącą

pozwaną ze sprawcą szkody umową udział własny w szkodzie wynosił 500 zł i pozwana wypłaciła odszkodowanie w wysokości 944,22 zł

Pismem z dnia 24 września 2015r. powódka cofnęła powództwo oraz zrzekła się wobec pozwanej roszczenia w części, która została przez nią spłacona w kwocie 944,22 zł.

Wyrokiem z dnia 3 lutego 2016 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 500 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu, umarzając postępowanie w pozostałym zakresie. W uzasadnieniu wskazał, że zakres odpowiedzialności pozwanej jako ubezpieczyciela sprawcy szkody nie jest limitowany względem poszkodowanego treścią umowy łączącej go ze sprawcą. Wzajemne ustalenia pomiędzy sprawcą, a ubezpieczycielem, ograniczające jego odpowiedzialność za zdarzenia, dotyczą wyłącznie wewnętrznego stosunku prawnego pomiędzy tymi stronami i nie mogą wpływać na sytuację poszkodowanego, a w konsekwencji ubezpieczyciela, który wypłacił odszkodowanie. Zatem okolicznością indyferentną było, iż sprawca szkody w ramach łączącej go z pozwaną umowy był zobowiązany do udziału własnego, który uwzględnia się w kwocie 500 zł.

Od powyższego wyroku pozwana złożyła apelację, w której zaskarżyła wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach w części w zakresie pkt 1 i 3, wniosła o jego zmianę i oddalenie powództwa co do kwoty 500 zł, zarzucając mu błędną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz naruszenie art. 361 k.c., art. 822 k.c., 98 k.p.c., art. 100 k.p.c. oraz art. 203 k.p.c. W uzasadnieniu wskazała, że odpowiedzialność za szkodę jest limitowana treścią umowy ubezpieczenia łączącej strony. Ubezpieczyciel nie ponosi zatem odpowiedzialności za szkodę w takim zakresie w jakim zostało ustalone to przez strony.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazała, że wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach jest słuszny. Istnienie zapisu o franszyzie redukcyjnej w umowie łączącej sprawcę szkody z jego ubezpieczycielem nie zwalnia pozwanej z pełnej odpowiedzialności odszkodowawczej. Jest to bowiem klauzula, która stosowana zgodnie ze stanowiskiem pozwanej może prowadzić do wprowadzania poszkodowanych w błąd.

Sąd zważył co następuje:

Apelacja pozwanej nie zasługiwała na uwzględnienie, słuszny natomiast okazał się zgłoszony zarzut błędnego orzeczenia o kosztach procesu, zawartego w punkcie 3. zaskarżonego wyroku.

O ile ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy uznać należy za prawidłowe, o tyle Sąd Okręgowy nie podziela w pełni wyciągniętych na tej podstawie wniosków, akceptując stanowisko zawarte w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z 20 kwietnia 2016 r, I ACa 22/16, stwierdzające, że istotą ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, określonego w art.822 § 1 k.c. jest wejście ubezpieczyciela na podstawie umowy

w sytuację prawną ubezpieczającego w zakresie ponoszonej przez niego odpowiedzialności odszkodowawczej. Zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela nie zawsze jednak pokrywa się w pełni z zakresem odpowiedzialności samego ubezpieczającego. Przede wszystkim

o zakresie odpowiedzialności decyduje umowa ubezpieczenia oraz treść ogólnych warunków ubezpieczenia jak i przepisy k.c. Ubezpieczyciel może odpowiadać za wszystkie zobowiązania do wysokości zobowiązań samego ubezpieczającego, może jednak ustalić

w umowie tzw. sumę gwarancyjną, stanowiącą górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela, jak też sumę minimalną, poniżej której nie ponosi odpowiedzialności,

a stanowiącą tzw. udział własny ubezpieczającego.

Podkreślić należy, że pozwana wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c. nie wykazała treści umowy łączącej ją ze sprawcą szkody, w szczególności, by zawierała ona postanowienia o franszyzie redukcyjnej. W odpowiedzi na pozew

powołała wprawdzie załączniki, lecz nie dołączyła ich do tego pisma. Sąd I instancji nie miał obowiązku z urzędu zobowiązywać stronę do przedstawiania dowodów, na których opierała swe zarzuty.

Z tych względów należy uznać ostatecznie za słuszne orzeczenie Sądu I instancji w zakresie, w jakim uwzględnił żądanie zasądzenia kwoty 500 zł.

Odnosnie do postanowienia o kosztach postępowania przed Sądem I instancji Sąd Okręgowy przyjął za konieczne dokonanie jego zmiany po myśli art. 386 § 1 k.p.c. w oparciu o przepis art. 100 k.p.c. Uwzględnić bowiem trzeba, że pozew o zapłatę kwoty 1 444,22 zł został złożony 30 czerwca 2015 r, podczas gdy pozwany spełnił świadczenie w wysokości 944,22 zł w dniu 23 stycznia 2014 r. (k.81 akt). W tej części wniesienie pozwu, objęte następnie postanowieniem o umorzeniu postępowania, było zatem zbędne, a poniesienie przez powódkę kosztów sądowych – niecelowe. Prowadzi to do ustalenia, że powódka wygrała proces przed Sądem I instancji zaledwie w 35%, stąd zobowiązana jest zwrócić pozwanej stosowne koszty.

Orzeczenie o kosztach postępowania odwoławczego uzasadnia natomiast przepis art. 98 k.p.c. Apelacja nie odniosła skutku, stąd pozwana zobowiązana jest zapłacić powódce koszty zastępstwa procesowego w kwocie 120 zł, a to zgodnie z § 2 pkt 1)w zw. z § 10. 1. pkt 1) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Małgorzata Korfanty SSO Iwona Wańczura SSR (del.) Rafał Baranek